

ת"פ 34319/10 - מדינת ישראל נגד אדרג'או אינאו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 34319-10-16 מדינת ישראל נ' אינאו(עוצר)
בפני כבוד השופט ד"ר עמי קבו

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אדרג'או אינאו (עוצר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שלומי ויזן

ב"כ הנאשם: עו"ד אבי אלפסי

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתוב האישום המחייב לו את העבירות הבאות:

א. **שוד בצוותא חדא בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 449(א)(1) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתוב האישום, ביום 29.9.16 הבחינו הנאשם ואחר, שזהותו אינה ידועה (להלן: "האחר"), במתלון קטן, ליד 2002, ובר. ב. קטן ליד 2001, (להלן: "המתלון") ו- "ר.ב" בהתאם, וביחד: "המתلونנים"), כשכל אחד מהם רוכב על אופניים חשמליים. הנאשם והאחר **קשרו** ביניהם קשר לשוד באלומות וטור שימוש בנשך קר את האופניים החשמליים. בהתאם לכך, ניגש לאחר למתלון ועיכב אותו, הכה אותו בחזקה ודחף אותו לאחור, בעוד הנאשם נעמד מאחוריו ושאל אותו לשם ולמקום מגורי. בהמשך הכה الآخر את המתלון בחזקה בפניו וטור שהוא לו לרדת מהאופניים והמתלון נפל על הקרקע. בשל מסויים כסעה הנאשם את פניו במטפת בד אדומה. אז שלף הנאשם מכיסו סכין ונופף באמצעותה לעברו של המתלון בתנועת אים והמתלון נמלט מהמקום בריצה. הנאשם והאחר צעקו לעברו של ר.ב שיתקרב אליהם, אך המתлонנים נמלטו כשהם רוכבים על אופניים של ר.ב. הנאשם והאחר נטלו את האופניים החשמליים של המתלון ועזבו את המקום.

3. כבר עתה יאמר כי בשלב הסיכון חזרה בה המאשימה מעבירה קשירת הקשר, ולפיכך הנאשם מזוכה מעבירה זו. כמו כן, חזרה בה המאשימה מהטענה כי הנאשם אחז בסכין, וביקשה לתקן את כתוב

האישום לכך שבמקום "סיכון" "רשם דבר מה", ואני מורה על התקנון מבוקש. עוד הסכמה המאשרה לכך שלא הנשם והאחר ניגשו למתלוונים, אלא הפניה נעשתה על-ידי الآخر, ולא לשני המתלוונים, כי אם למתלוון.

.4 הנשם כפר במיחס לו. הנשם אישר כי נכח במקום, אך לטענותו לא ביצע שום פעולה. לטענותו זה היה אירוע ספונטני שאותו יזמ כפי הנראה الآخر, והדבר לא היה על דעתו של הנשם. עוד טען כי הייתה לו מטפה אדומה על היד וכי האخر נהג באלימות כלפי המתלוון.

פרשת התביעה

.5 **עד תביעה מס' 1 רס"ר עוז באבא** - ראש צוות בילוש נוער בתחנת לוד. מאשר עריכת דוח מיום 27.9.16 והז"ח מיום 3.10.16 (ת/4 ות/5 בהתאם).

בחקירה נגדית מסר כי זוכר באופן כללי את האירוע. אישר כי רצה לעשות מסדר זהוו וכי נחקרו עוד אנשים. אינו זוכר מדויק המסדר בסופו של דבר לא בוצע. מאשר כי השתתף בחיפוש אך לא ערך את הדוח בעניינו. מאשר כי במהלך אותו חיפוש לא נתפס דבר מלבד טלפון.

.6 **עד תביעה מס' 2 רס"ר גבי ארנס** - מסר כי נכנס לחקירה החשוד באמצעות הלין החקירה אשר החל על ידי החקירה סופיה, שיצאה להפסקת צהרים. המשיך את החקירה כמו בכל החקירה אחרת כאשר מתבצעת חלופה של חוקרים. לא כל שוטר שנכנס מתייחס שוב להקראי לחשוד את זכויותיו. ערך שאלות בע"פ תוך ידיע כי החקירה והתשאלות כולו מתוודים בויאו. בהמשך תמצת את הדברים בכתב.

בחקירה נגדית מסר העד כי הנשם הוזהר וקיבל זכות הייעוץ עם עו"ד וכי הוא המשיך את החקירה לצורך תשאלות. מסר כי לא היה צריך להזהיר את הנשם שנית. הוא לא הזהר את הנשם באופן אישי. אישר כי לא היה נוכח במהלך החקירה עם סופיה ולא שמע אותה מזהירה את הנשם ואולם זה חלק מנהל העבודה. העד מסר כי הפעיל את שיקול דעתו והחליט להמשיך ולחזור את העד לצורך תשאלות ולא בטעוד של רישום שאלות ותשובות, ואין בכך כל פסול שעיה שהחקירה יכולה מתוודות בויאו. העד אישר כי דאג שיביאו לנאמן אוכל ויתנו לו להתקשרות לאחواتו וגם לא שלל כי השיחה נעשתה תוך כדי שהוא עומד ולא יושב. העד מסר כי את טופס העדות עליו חותם העד בסוף החקירה הוא רואה רק בסופה של החקירה. העד חזר על כך כי הנשם ידע כל העת שהוא בחקירה. העד מסר כי בסוף החקירה הקlid את דוח התשואל.

.7 **עדות עד תביעה מס' 3 רס"מ יורם חדד** - חוקר, גבה את ההודעה ת/16. מסר כי הוא גבה הودעה מאפרים וורקייה. ההודעה נגבהה ממנו כעד ולא כחשוד בגין התפקידים. כל מה שאפרים מסר לו נרשם על ידו. מאשר כי הוא מסר בהודעתו על שייחות טלפון לגבי החזרת האופניים. העד חזר על כך שאינו זכר דבר מעבר למה שמצוין בהודעה שגביה.

.8 **עדת תביעה מס' 4 רס"ר סופיה חנקין** - מסרה כי הייתה החקירה הראשית בתיק. הסבירה כי ת/11 הינו מסדר תമונות שנערך לא לפני 8 תמונות, אלא לפני דפודפים בכמות מסוימת של תמונות. ההלין לא הניב חשודים.

בחקירה נגדית מסרה כי הנשם הוזהר והוסברו לו זכויותיו והוא חתם על כך. החקירה לו את זכויותיו והחתימה אותו. בחקירה מיום 18.10.16 הנשם הכחיש את מעורבותו. גם בחקירה מיום 19.10.16 הודיעו לו זכויותיו. בסיום כל החקירה מחתימה את החשוד. אינה יודעת להסביר מדוע אין חתימה בהודעה זו על האזהרה. מסרה כי

החקירות תועדו וניתן לשמע את הkalטה. כמו כן מצינית כי נתנה לנאשם הזדמנות לשוחח עם עורך הדין שלו והיא אף התקשרה ממכשיר הטלפון הנידי שלו והזיכה את הנאשם מהדר החקירה כדי שיוכל לשוחח עם עורך הדין. אומרת כי יתכן וזה קרה לפני שהחירה עצמה ולפני תחילת החקירה. הדברים כתובים מפורשות בטופס. בהמשך נשאלת העודה על מעורבותו של החוקר גבי ארנס ומסרה כי הוא המשיך את החקירה כשהיא יצא מהחדר. היא ביצעה שמירה במחשב של מסמר החקירה. בהמשך שאלת את הנאשם לגבי הימצאות סcin' כי המתלוננים דיברו על סcin' וכי נסמכה על כלל החומרים בתיק, בין היתר גם על התשאול שם אומר הנאשם כי אינו יודע מה צבע הסcin'.

עד התביעה מס' 5 המתלון - מתאר כי ביום 16.9.26 נסע באופניים חזרה הביתה יחד עם חברו ר.ב ואז ראה שני נערים בני 17-18. אחד מהם נתן לו מכח לחזה, שאל אותו איך קוראים לו והוא גור ואז נתן לו "כפה חזקה לפרצוף ואמר לי לרדת מהאופניים" (עמ' 31 ש' 15). נפל לאחור מהמכה. לא הנאשם היה זה שהכה אותו. המתלון נכנס לחוץ. ראה את הנאשם מוציא משם מהמכה, לא ידע אם זה סcin' או מקל, לא רצה להסתכן וברח. הנאשם לא הרבץ לו, הוא היה מאחור ולא רצה שהמתלון יברוח. **הוא צעק לעברו שלא יברח והניף את מה שהוא לו ביד.** לדבריו "אני לא יודעת מה היה לו ביד. אני ברוחתי כשהוא הכניס את היד לכיס" (עמ' 31 ש' 21 לפוטוקול). לאחר שרענן זכרונו של העוד, שב ואמר "לא בטוח שהוא היה סcin' ואני לא רוצה להגיד שהוא סcin'. אני ברוחתי" (ש' 32). זכר כי הנאשם כיסה את פניו באמצעות בנדנה אדומה כך שרק העיניים שלו נראהו. חלקו של הנאשם היה לשמור שהוא לא יברוח. תחילתה לא ידע שמדובר בנאים. בהמשך מצא את הפרופיל שלו בפייסבוק. בתום האירוע הנאשם נסעו על האופניים, בטוח שאחד מהם עלה עליהם. ראה זאת ווודאות בזמן שברח. במועד מאוחר יותר האופניים נמצאו זרים מתחת לבניין שלו.

במסגרת חקירתו הנגדית אישר המתלון כי הנאשם לא היכה אותו ולא איים עליו. כן אישר כי אינו יודע אם היה לנאים סcin'. כאשר הנאשם הוציא את החפץ מהכיס הוא כבר היה בבריחה ומספר מטרים ממנו. הנאשם לא היה בהתחלה עם הבנדנה, אלא שם אותה על פניו תוך כדי שדבר אליו. בהמשך מסר כי הנאשם שם על פניו את הבנדנה אחרי המכחה בחזה ולפני הסטירה לפנים. לא הכיר את הנאשם ולא ראה אותו לפני או אחרי האירוע. ר.ב היה כמה מטרים ממנו כשקרה האירוע. המתלון עמד על כך שהנאים שם את הבנדנה על פניו וכי הוא מסר את הדברים למשטרה. ר.ב היה בהתחלה לידיו ואח"כ עשה סיבוב.

עדות עד תביעה מס' 6 ר.ב - חזר ממקום כשר יחד עם המתלון על האופניים. הגיעו לשביל עפר כאשר המתלון היה תקר בגalgel. המשיך לאט ואז ראה שני בחורים שעצרו את המתלון ועצר. עבר חצי דקה ראה שנטו לו סטירה. אחד מהבחורים היה עם בנדנה, כבן 18-17. המתלון ברוח כיוון של ר.ב, אשר העלה אותו על אופניו וنمלוטו מהמקום. לא ראה מי נתן את הסטירה. קצת אחרי שעזבו את המקום אמר לו המתלון שיש עליהם סcin'. הוא עצמו לא ראה סcin'. נכנסו לפיסבוק וחיפשו עד שמצאו את הפרופיל של הנאשם וראו אותו עם הבנדנה. לאחר ריענון עדותו מסר העוד כי זהו את הנאשם מאחר שכשהוא לקח את האופניים למתלון הוא היה עם הבנדנה על הפנים.

בחקירה הנגדית אישר כי היה מאחורי עצים, במרחק של כ- 15 מטר מהמתלון וראה כי נתנו לו סטירה ואולם לא ראה מי נתן אותה. לא ראה מישחו מהם מחזיק חפץ. הבחן במהלך החקירה שהם מנסים לעלות על האופניים. אח"כ הם הרימו את האופניים ולקחו אותם. מאשר כי לא ראה את רוב האירוע. חזר על כך שראה שנטו למתלון סטירה ונסעו עם האופניים. מסר כי לאחד מהם היה כובע או בנדנה, לא היה בטוח. מסר במשטרה כי מי שהיה עם הכבע הצמיד את היד כי זה מה שהמתלון אמר לו. ראה ששניהם לקחו את

האופניים. קודם כל אחד מהם הצמיד את היד שלו לחזה, זו הייתה מכחה בינוונית. אח"כ הייתה סטירה ואז הוא מעד מהאופניים וברח. לא מכיר את הנאשם לפני האירוע וגם לא לאחריו. הבנדנה הייתה קשורה לנאים על הפנים. היה לו או בדינה או כובע. זה היה עליו מתחילת המפגש. בהמשך אמר כי יתכן שלמשהו היה גם כובע ולאחר מכן אמר כי על הבוחר השני לא ראה כלום.

11. **עד תביעה מס' 7 אפרים וורקיה** (להלן: "אפרים") - בן משפחה של הנאשם ומכיר אותו שנים. מסר כי נחקר בעקבות השוד. ראה את הנאשם עם האופניים ואמר לו שאם האופניים גנובים ישיחזר אותם. בהמשך חזר בו העד מהאמרות שנגנו ממנה במשטרה, הוכרז עד עין ואמרתו הוגשה (ת/16).

בתשובה לשאלות ב"כ המאשימה העיד כי אמר לנאים שהאופניים גנובים ושיחזר אותם. מכחיש כי אמר שהנאשם הודה בפניו שגנב את האופניים.

בחקירה נגידית על ידי ב"כ הנאשם מסר כי נחקר בתחנה בחשד שגנב את האופניים. מאשר כי התקשר לנאים ואמר לו שיש אופניים גנובים ושיחזר אותם ליד שממו הם נגנו. פנה אליו כי ביקשו ממנו לעוזר להחזיר את האופניים. מאשר כי הנאשם מסר לו כי הוא ידוע היכן האופניים יdag שיחזרו אותם. מאשר כי רק אחר הגיעו לשכונה וראה את הנאשם עם האופניים. מאשר שלא הילך לשכונה והבחן בנאים עם אופניים שנראו גנובים. הנאשם לא סיפר לו איך הגיעו אליו האופניים. לא ידוע מי גנב אותם. מאשר כי הנאשם אמר שידבר עם האדם שמחזיק באופניים יdag שהוא יחזיר אותם. מאשר כי אמר שהילד אשר ממן גנבו את האופניים חולה. מכיר את הנאשם כילד טוב שנשמע להורי. הגיע למקום יחד עם אדם נוסף לפגוש בנאשם. יכול להיות שהיא שם אדם נוספת, לא מכיר את החברים של הנאשם. עמד על כך כי באותו מועד לקח האדם שבאותו איתו את האופניים מהנאשם. מכחיש כי היו שמעות בשכונה כי הנאשם גנב את האופניים.

12. בנוסף במסגרת פרשת התביעה הוגשו, בין היתר, המסמכים הבאים:

א. **ת/1** - דוח תשאול מאת רס"ר גברי ארנס מיום 19.10.16 - ממנו עולה כי בתשאול שער לנאשם מסר לו הנאשם "רק עברתי שם אז אולי ראו אותו...לא הייתי עם סcin" שמספר היכן היה השוד השיב הנאשם "בגני עיר ליד הקיצור ליד השביל" הנאשם מסר כי הקורבן לא היה בלבד אלא "היה איתו עוד מישחו בערך בן גילו" נשאל מה היה חלקו וענה "רק עמדתי". נשאל מה החבר שלו עשה והשיב "שׁדֵד לו את האופניים והרביץ" וכי המתلون רצ. בהמשך מסר כי החבר נסע באופניים והוא הלך ברגל.

ב. **ת/2** - תמלול העדות מיום 19.10.16 כולל התשאול - החשוד מזוהה בדבר זכיותו (עמ' 2 שי' 15-24). הנאשם מאשר כי שוחח טלפון עם עורך דינו לפני תחילת החקירה (שי' 25). הנאשם מתאר כיצד החיזיר את האופניים (עמ' 62 שי' 9 ואילך). מציר את שמו של אפרים כמו שפנה אליו בונגעו לאופניים (בעמ' 64 שי' 20). מתאר איך דיבר עם אפרים (עמ' 65 שי' 35). מתאר כי לאחר עשה את המעשה "בגל חבות" (עמ' 67 שי' 12). החוקר והנאשם משוחחים על כך שזו החקירה (עמ' 69 שי' 5-15).

ג. **ת/3** - תקליטור חקירת הנאשם.

ד. **ת/4-ת/5** - דוחות מאת רס"ר עוז באבא - מהם עולה כי אין צילמות באזור האירוע או בקרבת מקום אשר תיעדו את האירוע.

ה. **ת/6** - הודיעות נאשם מיום 18.10.16, ומיום 19.10.18, אשר נגנו על ידי החקירה סופיה חנקין,

בهن הנאשם הכחיש את המיחס לו.

- .
ת/7 - הودעת נאשם מיום 24.10.16 - בהודעה מוסר הנאשם כי הוא האחראי להחזרת האופניים (עמ' 2 ש' 63-50). באותו יום הבנדנה הייתה עליון, לא לבש אותה (עמ' 4 ש' 85).
- .
ת/12 - 3 טפסי הודהה על זכיות החשוד, שניים מהם חתוםים ואחד ללא חתימת החשוד.
- .
ת/14 - ת/15 - תמונות מהפיסבוק של הנאשם אשר הוציאו למצלון ולר.ב.
- .
ת/16 - הודההו של העד אפרים וורקיה מיום 20.10.16 - מההודהה עולה כי העד עוכב לתחנה לצורך מסירת גרסה בעניין שוד האופניים. מתאר כי שלושה שבועות קודם לכן שמע שהנאשם גנב אופניים וביקש ממנו להשיב אותם. אין לו כל קשר לנאים. מכיר אותו מה שכונה מאז היה יلد. ראה אותו עם האופניים בשכונה כשהיה אצל אחותו. אמר לו שלא שווה לגנוב ושיחזר אותם. לא מכיר את הילד שגנבו ממנו את האופניים. כאשר מתרבר כי הוא התקשר ממכתיר הטלפון שלו לנאים, מבקש העד לספר את האמת. בהמשך מוסר את הדברים הבאים: "איזה חבר...התקשר אליו ... שלח לי תמונה בוטסאפ של אדה (הנאשם - ע.ק) ושאל אותי אם אני מכיר אותו, אמרתי לו שאני מכיר אותו...הוא אמר לי שהוא גנב אופניים ממשהו...וביקש אם אני יכול לבדוק כדי שיחזר את האופניים, התקשתי לאדה, שאלתי אותו איפה הוא... הלכתי אליו לשכונה וראיתי אותו עם האופניים...הם היו גנובות כי אני שאלתי את אדה אם אלו האופניים שהוא גנב מהילד והוא אמר שכן. אז ביקשתי ממנו שיחזר כדי שלא יסתבר, והלכתי" (עמ' 2 ש' 44-37). בהמשך מסר כי באותו יום בא עם החבר לפגוש בנאים.

פרשת ההגנה

עדות הנאשם - בן 19 מלוד. ביום האירוע חזר עם חבר ממשחק כדורגל, התקדם לעבר הסמטה ואץ הבחינו בשני נערים עם אופניים ואץ החבר שהיה איתו "עשה את מה שעשה, הייתי מאחריו", כאשר סיים הלכתי אותו בחזרה" (עמ' 64 ש' 28-29 לפרטוקול). לא אמר את שמו של החבר לאף אחד ולא רצחה להגיד את שמו. החבר "נתן מכח לבוחר, לא ידע מי, אחד מהשנים, נתן מכח לחזה, הפיל אותו, נתן לו כפה לפנים" (עמ' 65 ש' 8 לפרטוקול). החבר רכב על האופניים, הוא הילך אחרי החבר. החבר לא אמר לו דבר לפני כן, לא ידע שזה מה שהוא עומד לעשות. אם היה יודע על כך מראש היה אומר לו שהוא אבל זה היה ספונטני ולכן לא אמר דבר. לא מתעסק עם דברים של אנשים אחרים. הייתה לו בנדנה על היד. תמיד מסתובב אליה כך. נשאל מה הוציא מהכיס והשיב "אולי את הטלפון, חוץ מזה כלום... לא היה לי סיכון ולא שום דבר" (עמ' 66 ש' 7-5). לא דיבר עם המתלוננים. החבר שלו הוא זה ששאל את המתלון לשם מקום מגוריו. לא זוכר האם ביום שחקרה אותו סופיה דיבר עם עוז"ד. לא זכור לו שביקש לדבר עם עוז"ד. דיבר עם עורך הדין ביום המעצר. סיפר כי אפרים פנה אליו ו אמר לו לחבר שלו הוא קרוב משפחה של הילד שלקחו לו את האופניים, והיהILD חולה. אז הילך לחבר שלקח את האופניים ל乾坤 אותם ממנה והילך לשכונה. אפרים בא עם החבר שלו, לקחו את האופניים והלכו.

במסגרת החקירה הנגדית נשאל מדוע גרטטו הוכחית אינה עולה בקנה עם הדברים שמסר במשטרת והשיב "לא רציתי להיעצר ולהסתבר" (עמ' 67 ש' 26). לא זוכר האם הדברים שמסר במשטרת היו שקר. שיקר

כאשר אמר במשטרה שלא היה באותו מקום, כי לא רצה להסתבר. עמד מאחורי החבר במרחיק קצר, ממש קרוב, בערך מטר (עמ' 69). מכיר את החבר שהיה איתו, גדל אליו ולא יגיד את שמו. מאשר שעמד ליד החבר בזמן השוד. לחבר אין עבר פלילי. לא יודע אם החבר היה עושה את זה, אם לא היה נוכח במקום. לא מנע את האירוע כי "זה היה ישר, הוא ברוח זהה" (עמ' 70 ש' 18). השתמש באופנים רק כדי להזכיר אותם "לקחתني לסייעוב זהה" (עמ' 70 ש' 24). ואuch כי מוסיף "יום יומיים אחריו שיבנו עם האופניים אני והחבר אמרתי לו שיתן לי סיבוב, עשית סיבוב זהה" (עמ' 70 ש' 28-27). מאשר כי לא מכיר את המתлонנים ואין לו סכוסן איתם. לא חשב שהם רצוי להפליל אותם. מאשר כי עמד מאחורי החבר. מכחיש כי צעק לעברו של המתلون "אל תברח". מאשר כי ניגג להסתובב עם הבנדנה והיה קשור אותה לעיתים על היד, על הפנים ועל הראש. עומד על כך שהבנדנה הייתה על היד. אפרים הוא קרוב משפחה רחוק. מאשר כי אפרים אמר לו לפני תחילת הדיון שהפכו אותו לעד תביעה. אין לו סכוסן איתו ואין לאפרים אינטראס להפליל אותם. טוען כי אפרים אמר את מה שאמר במשטרה כי זה מה שהוא חשב אבל הוא לא עשה דבר. מכחיש כי אמר לאפרים שגבב את האופניים. אפרים לא ראה אותו רוכב על האופניים. טוען כי לא יכול היה למנוע את העבירה.

14. בנוספּוּ הוגשו המסמכים הבאים: נ/1 - נ/2 - דז"חות חיפוש צלומיים באלבום העבריים אשר הוצגו למתلون ולר.ב.

טייעוני ב"כ הצדדים

15. ב"כ המאשימה, עו"ד שלומי זין, טען בראשית דבריו כי נוכח היסוסו של המתلون בדבר החפש שהיה בידו של הנאשם, מבקשת המאשימה לתקן את כתוב האישום באופן שהמילה "סיכון" תימחק ותחת זאת יכתבו המילים "דבר מה". בנוספּוּ, עדותו של המתلون, אשר ניתנה חרף חששותיו הרבים והירעתו מהמעמד, הייתה עדות קוהרנטית וטובה, הוא חזר על הדברים שמסר במשטרה, סיפר מה היה חלקו של כל אחד מהמעורבים ואף הדגיש כי לא היה זה הנאשם שהכח אותה. לגבי הנאשם מסר המתلون כי "הוא לא הרבץ לי", הוא היה מאחור, הוא לא רצה שהוא אברך הוא צעק לי עזר אל תברח". המתلون חזר והדגיש כי הנאשם עמד מאחורי כדי שלא יברוח. המתلون הסביר כיצד איתר את הנאשם דרך הפיסיוק וכי בחלוּף מספר ימים מצא את האופניים זורקים בכניסה לבניין מגורי. בחקירהו הנגדית הדגיש המתلون כי הנאשם שם את המפתח על פניו בזמן שהאחר שאל אותו למקום מגורי (עמ' 33, ש' 26), חזר על כך שוב (בש' 32) וכן פעם נוספת (בעמ' 35 ש' 15-13). המתلون עמד על גרטתו והוא לא נסתה. המתلون אף לא ניסה להעצים את חלקו של הנאשם ותיאר את הדברים כהוויתם. בנוספּוּ העיד רב, אשר ראה רק חלק מהאירוע, ואולם עמד על קר שראה שני נערים שהלכו עם המתلون לצד, אחד מהם סטר לו והיכא אותו בחזה. נוכח המרחק שהיה בין הנאשם ברור כי הוא ראה פחות ממה שראה המתلون ומכאן גם נובע ככל הנראה חוסר הבחירה באשר למפתחת. ואולם עדותו של העד הייתה מהימנה וקוהרנטית וניתן לקבוע באמצעותה נמצא ממצא מהימנות. עדות חסובה נוספת היא עדותו של העד אפרים וורקיה אשר ניכר היה כי הוא אינו מעוניין להפליל את הנאשם ולפיכך נמנע מלחשור על הדברים שמסר במשטרה. בטרם החל הדיון, "זرك" העד עבר הנאשם "פהכו אותו לעד תביעה" וניכר כי לא היה לו נוכח מהמעמד הזה ולכן לשקר. כמובן שאין כל סיבה לחשוד כי לשוטר שגבב ממנו את ההודעה היה מניע נסתה והוא שיבש את עדותו או שם מילים בפיו. על כן מתבקש בית המשפט להעדיף את הדברים שמסר העד במשטרה (ת/16) על פני הדברים שמסר בעדותו.

ה הנאשם מסר מענה בו הוא צמצם את יריעת המחלוקת ואישר כי היה נוכח באירוע כולו ואולם לטענתו היה פסיבי לחולותין. עוד יש לתת את הדעת לכך שתחילתה מסר הנאשם גרסה אשר שוללת באופן גורף כל מעורבות

בairoう ואָפַע טען כי אִינוּ זוכֶר הַיכֵן היה באותו מועד, זאת לפני שידע כי המתלוֹנִים זיהו אותו. בהמשך קשור את עצמו וגורס שהיה במקום האIROう אך סרב למסור את שם החבר. בעדותו מנסה הנאשם לציר את עצמו כמו שאין ליחס לו אחריות על מעשיו של חברו ממשום שאין לו כל שליטה עליהם.

בעוד גרסתו של המתלוֹן באשר לאירועים הייתה עקבית, קוּהַרְנְטִית ומדוקחת מבחןתו, מבלִי ליחס לנאם דברים שלא עשה, גרסתו של הנאם הייתה מתפתחת והוא בחר בכוונה ובצורה מתחכמת לכפור בחלקים שמסבכים אותו בגרסת המתלוֹנִים. הנאשם גם לא סיפק כל הסבר להתוודותו בפני קרוב המשפחה, אפרים, וגרס כי לא אמר את הדברים, גם שהסכים כי אין לאפרים אינטנס להפלילו. על כן עתר ב"כ המאשימה להעדי' את גרסתו של המתלוֹן על גרסת הנאשם. בהינתן העדפת גרסתו של המתלוֹן הרי שיש להרשיעו את הנאשם במילויו נוכח העובדה כי הוא היה במקום וניסה למנוע את בריחתו של המתלוֹן מהמקום בגוףו, ובהמשך כיסה את פניו במטפחת ועצב ייחד עם האחרא' את המקום עם האופניים. כל אלו הופכים אותו לשותף לדבר העבירה. יתרה מכך, גם אם לא היה נוקט הנאשם בפעולות האקטיביות המתוארות, אלא רק עומד לצדדים של חברו האקטיבי והולך עמו לאחר מכן כשהואופנים שנשדדו נמצאים בחזקתם - עדין יש לראות כמוצע בצוותא שכן לא מדובר באדם זר לנאם, אלא לחבר ואין ספק כי נוכחותו במקום "מחזיק את רוחו" של החבר ונוכחת בו בטחון, דבר שלא נשלל אפילו על ידי הנאשם. על אף שהסיכון נמחקה מכתב האישום, ניתן לראות בדבר מה שהחזיק בידו כ"מכשיר" לעניין ביצוע העבירה ולכל הפחות מדובר בשוד בניסיבות מחמיירות נוכח היות חלק מחברה. בכל הנוגע להודעת הנאשם שסומנה ת/7, אכן העובדה שהמסמר לא נחתם אינה תקינה, ואולם אין לך כל משקל ראוי. לגופו של עניין הנאשם הזזה והועמד על זכויותיו (ת/2 עמ' 2 ש' 21). התשאול שנערך על ידי גבי ארנס נעשה בעיצומה של החקירה שנערכה על ידי החקורת סופיה חנקין ועל כן לא ברור על מה מלן ב"כ הנאשם. כמו כן הדברים שמסר הנאשם לארנס בתשאול הם אותם הדברים שמסר בגרסתו בבית המשפט ולא נמסר על ידי לארנס שום דבר מעבר לכך. משכך יש לדוחות הטענות בדבר קביעות המסתמכים. באשר לעבירת הקשר, חזרה בה המאשימה מהעבירה.

לפיך עתר ב"כ המאשימה לתקן את כתוב האישום, למחוק את עבירת קשירת הקשר ולהרשיע את הנאשם בעבירת השוד.

16. ב"כ הנאשם, עו"ד אבי אלפסי, טען כי אין מחלוקת בדבר ביצוע של העבירה על ידי الآخر, אלא שהנאם לא היה שותף לה. לנאם לא מיחסת כל נקיטת אלימות והמתלוֹן אף אישר זאת. הדרישת ההכרחית לביצוע בצוותא היא השתתפות בעשיית המעשה לביצוע העבירה. נכון הדבר שהחלק הזה יכול להיות מינורי אבל לא ערטילאי, חייב להיות חלק ממשי בעבירה ובמקרה דנן, מלבד הנוכחות של הנאשם, לא הוכחה המאשימה דבר.

ראשית הפניה למתלוֹן לא נעשתה על ידי הנאשם והאחר אלא על ידי الآخر בלבד, כך מדברי המתלוֹן (בעמ' 33 שורה 14) בונסף, לעניין הטענה לפיה עמד הנאשם מאחורי המתלוֹן, המאשימה מתבססת על אמרה אחת מסוויגת של המתלוֹן (בעמ' 32 ש' 8) שאינה ברורה. דווקא בחקירה נגידית נשאל על כך המתלוֹן באופן מפורש, ומסר שהוא עמד מאחורי الآخر (עמ' 33 ש' 6). תוך כדי ניהול התקיק חזרה בה המאשימה מכל מיני עבודות בכתב האישום, כך ירד עניין הסיכון וקשרית הקשר ויש לתת לך משקל. יתכן שהמתלוֹן מאמין אבל יכול להיות שהוא תפס את הדברים بصورة שנייה, הוא נער והוא בלחש. יש לקחת בחשבון שכפי שהיא לא טעות באשר לסיכון יכול להיות שהיא טעויות נוספות.

המתלוֹן מסר שהנאם הניף משהו, הוא לא יודע מה זה היה. הוא ברוח ברגע שהנאם הושיט יד לכיס. לא ניתן ליחס לזה שום משמעות של איום. המתלוֹן גם אישר כי כאשר הנאשם הוציא את הדבר מכיסו הוא כבר היה

במרחך של כמה מטרים. לא הייתה סכין גם אם היה משה זה היה אחורי השלמת העבירה על ידי الآخر.

נושא CISI הפנים עם הבנדנה גם הוא אינו הגיוני. אין הגיון בכך שאדם שבא לבצע שוד יכסה את פניו רק לקראת סופו של האירוע. יש לתהות על כך, על אף שהמתלונן נשמע מהימן. אין מחלוקת שהנאשם נהג להסתובב עם הבנדנה ולעתים אף על ראשו. לא מדובר במិ שתכן לבצע שוד ולשם כך הצדיד בה. גם אם הנאשם שם את הבנדנה, זה קרה בשלב שבו האירוע כבר הסתיים ולכן לא ברור איזו תרומה יש לכך. בנסיבות הנדתו של ר.ב כלל לא ברור על מי הייתה הבנדנה, הוא אינו זוכר מי הכה והוא גם לא ראה סכין. הוא היה מרוחק והעצים הסתרו לו וחולק ניכר מהדברים שהוא מסביר נסמכים על דברים שהוא שמע המתלונן.

יש לקחת בחשבון כי העדים דיברו ביניהם, ראו את תМОנותו של הנאשם ביפויו וככל הנראה "השלימו את התמונה" עם הבנדנה על אף שהוא שקרה. הדבר החשוב הוא שגם במקרה שהנאשם כן שם את הבנדנה, זה כבר היה לאחר ביצוע העבירה.

באשר לעדותו של אפרים, כל השיח של אפרים עם הנאשם הוא עדות מפי השמועה. מדובר באימרת חוץ שכך העד לא חוזר על הדברים בבית המשפט ואDIRה זו טעונה חיזוק. יש לחת את הדעת לכך שאפלו המתלוננים לא אמרו שהנאשם גנב את האופניים אלא אחר ולכן לא ברור מדוע שודוקה הנאשם יעד על עצמו שגבב את האופניים בפני אפרים. זה מלמד על חוסר האוטנטיות בדברים שנמסרו לכואורה מפי במשטרה. גם אם יתקבלו הדברים שמסר במשטרה כאלו הם נאמרו בחקירה ראשית בדיון, הרי שבחקירה נגדית הוא חוזר בו מהדברים ונוטן גרסה מהימנה והגיונית. לכך יש לצרף את עדותו של יורם חדד שגבה את העדות מאפרים, אשר התרשםות ממנה הייתה לא חיובית. אפרים טוען כי נחקר כחשוד, הטלפון שלו נבדק ונמסרו לו שמות של חשודים נוספים. אפרים טוען כי אמר במשטרה שהוא קרוב משפחה של הנאשם - דבר שלא נרשם על ידי גובה ההודעה. גובה ההודעה לא חוזר אליו כדי לבדוק את השבת האופניים. בנוסף הדברים שנגבו מאפרים נגבו כתוצאה מהתשאול שנערך לנאשם על ידי החוקר גבי ארנס שפגע בזכיותו של הנאשם. יש לפסול את התשאול נוכח העדר הייעוצות ואזהרה. מדובר היה בתרגיל חקירה לא תקין. גבי ארנס היה צריך להזהיר אותו שנית לאחר שטופה סיממה את החקירה. החקירה אינה חותמה ולא ניתן ללמידה מהסרטון (ת/3 ותמליל בעמ' 63) כי אכן ניתנה לו אפשרות לשוחח עם עורך דין.

עדותו של הנאשם הייתה מהימנה, הוא היה איתן בגרסתו לפיה הוא רק נכח במקום ולא היה שותף לעבירה, הוא גם לא התערב כי זה לא עניין אותו והכל קרה בספונטניות. הנאשם לא ניסה להסתתר מאחריו הטענה של ליקות שכילת או חוסר הבנה של הדברים וזה מעיד על מהימנותו. אמן בחקירה הוא לא חשף את נוכחותו במקום העבירה אך אין בכך כדי לחזק דבר, זו התנהגות טبيعית בהתחשב בגילו והעובדה שלא רצה לסבר את חברו. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לזכותו מהעבירות המוחוסות לו.

דין

בתיק זה אין מחלוקת כי בוצעה עבירה שוד של אופניים חשמליים לפני המתלונן ואין מחלוקת כי המבצע הדומיננטי והמרכזי היה الآخر. אין גם מחלוקת כי בזמן ביצוע העבירה נכח הנאשם יחד עם אותו אחר. **החלוקת בין הצדדים היא בעיקרה בשאלת מה היו פעולותיו של הנאשם בעת המעשה והאם פעולותיו עלות כדי ביצוע שוד בצוותא, אם לאו.**

א. עדויות העדים וمشקלן

18. **עדות המתלונן** - במסגרת פרשת התביעה העיד המתלונן שלא בפניו של הנאשם, אלא הנאשם עמוד 8

צפה בו בועידת יידאו (ויאדו קונפראנס) מחוץ לאולם תוך שהוא בקשר טלפוני עם בא כוחו. זאת נוכח חששו של המתלוון להעיד בפניו של הנאשם. עדותו של המתלוון הינה העדות המרכזית בתיק זה.

המתלוון מסר כי ביום 26.9.16 נסע באופניים יחד עם ר.ב ואז הבחן בשני נערים בני 18-17. الآخر, נתן לו מכח לחזה, שאל אותו איך קוראים לו והין הוא גר ואז נתן לו "כפה חזקה לפרטך ואמר לי לרדת מהאופניים" (עמ' 31, ש' 15). בתגובה לכך הוא נכנס לחוץ, וכאשר ראה את הנאשם מוציא מוכס, לא רצה להסתכן וברח.

המתלוון הדגיש כי הנאשם לא הכה אותו, אלא חלקו הסתכם בכך שהוא עמד מאחור ובהמשך צעק לעברו שלא יברח. המתלוון ציין כי הנאשם הניף את מה שהוא לו ביד, אך לא ידע להגיד בוודאות מה אותו הדבר שהיה בידו. לדבריו "אני לא ידוע מה היה לו ביד. אני ברוחתי כשהוא הכנס את היד לכיס" (עמ' 31, ש' 21 לפרטוקול). גם לאחר שרוען זכרונו, הוא שב ואמר "לא בטוח שההיה סכין ואני לא רוצה להגיד שהזה סכין. אני ברוחתי" (ש' 32).

בנוסף העיד המתלוון כי הוא זוכר שה הנאשם כיסה את פניו באמצעות בנדנה אדומה כך שהعينים שלו נראו. בחקירה הנגידית הבהיר המתלוון שה הנאשם לא היה בהתחלה עם הבנדנה אלא שם אותה במהלך השוד תוך כדי שהאחר דבר אליו, וכי הנאשם שם על פניו את הבנדנה אחורי המכחה בחזה ולפניה הסטירה לפנים (עמ' 35, ש' 13-29, עמ' 36 ש' 1-32, עמ' 37 ש' 1). עוד אישר בחקירה הנגידית כי הנאשם עמד אחורי الآخر (עמ' 33 ש' 7-6).

כמו כן, מסר המתלוון כי הוא ראה בוודאות בזמן שברח כי הנאשם והאחר עזבו עם האופניים וכי אחד מהם עלה עליהם. המתלוון מסר כי ר.ב אשר היה עימם באירוע, היה כמה מטרים ממנו כשהאירוע תרם, וכי ר.ב ראה רק חלק ממנו.

המתלוון מסר כי אינו מכיר את הנאשם ולא היה לו כל קשר עימו לפני או אחריו האירוע וכי זיהה אותו דרך חיפוש בפייסבוק של חברים (ת/14). כמו כן, מסר כי בהמשך האופניים נמצאו זוקרים מתחת לבניין שלו.

19. **עדותו של המתלוון הייתה עקבית וקורנתית לכל אורכה.** המתלוון חזר על הדברים מספר פעמים והתעקש להישאר מדויק ככל שניתן ונמנע מלומר דברים אשר לא היה בטוח להגידם לגביהם. למרות שבזמן שמסר את עדותו במשפטה טען כי הנאשם שלפ' סכין, בעת מסירת עדותו בבית המשפט חזר בו מנקודה זו ומסר כי הוא אינו יודע בוודאות מה היה הדבר אותו שלפ' הנאשם מכוסו. המתלוון הסביר כי בשלב זה היה בלחש וחשש מאד ועל כן החל להימלט כאשר ראה כי הנאשם מכניס את היד לכיסו כדי להוציא ממנה משהו ואני יכול להיות בטוח לחלוtin שהדבר שבסוף הוציא הנאשם היה אכן סכין. המתלוון לא ניסה להעצים את האירוע או להשחרר את פניו של הנאשם.

לאחר ששמעתי את עדותו התרשםתי כי המתלוון סיפר את הדברים כהוויתם ומשכך אני מוצא את עדותו מהימנה ומתקבל אותה באופן מלא. ניכר כי הוא זכר היטב את האירוע והקפיד מאוד לדיברי.

מתוך עדות זו אשר נמצאה מהימנה עולה כי הנאשם היה ייחד עם האחים שעשה שהאחר פנה אל המתלוון ונכח כל אותה העת, כשהעמד אחורי الآخر, בזמן שהآخر הכה את המתלוון ושאל אותו לשם ולמקום מגוריו. תוך כדי האירוע שם הנאשם את הבנדנה על פניו ושלפ' דבר מה מתווך כיiso תוך שהוא מניף את החפץ שהוא בידו. המתלוון ברוח מהמקום עלה על אופניו של ר.ב. והשניים נמלטו מפני הנאשם וחויבו. עדות זו נמצאה מהימנה, ונתמכת בראיות נוספות, כפי שיובחר בהמשך.

עדות העד ר.ב - מצטרפת לעדות חבירו, המתلون. נכח עם המתلون במקום האירוע אך צפה בו מרחוק. מדבריו של ר.ב עולה כי כאשר הגיעו הוא והמתلون לשבייל עפר היה למתلون תקר בגלאן אופניו. ר.ב המשיך בנסיבות איטית קדימה ואז הבחן בשני בחורים שעשו את המתلون. הוא עצר ואז ראה שאחד מהם נתן למתلون סטירה. המתلون ברוח לכיוון שלו, הוא העלה אותו על אופניו והם נמלטו מהמקום.

בחקירה הנגדית אישר העד כי הוא מאחורי עצים במרחך של כ- 15 מטר וכי לא ראה את רוב האירוע. העד מסר כי תוך כדי ברייחתם מהמקום הבחן ששני השודדים הרימו את האופניים ולקחו אותם. בהמשך זיהה את הנאשם, עימיו אין לו כל היכרות קודמת, באמצעות חיפוש בפייסבוק שם הוא אף נראה עם הבנדנה. עוד מסר ר.ב כי החשוד היה עם בנדנה על הפנים (עמ' 45 ש' 4-5). בנקודת זה היסס ר.ב ולא היה בטוח אם היה מדובר בכווע או בנדנה ואם היה זה על הפנים או על הראש (עמ' 45 ש' 13-7). בהמשך אמר כי יתכן שלמשהו היה גם כובע ולآخر مكان אמר כי על הבוחר השני לא ראה כלום. בנוסף טען כי הכבע או הבנדנה היו על השודד מתחילה המפגש.

21. ר.ב העיד על הדברים כפי שזכר אותם, והשתדל לבדוק כפי יכולתו. ר.ב תיאר את האירוע בדומה לתיאור שמסר המתلون, ואולם אישר כי הוא היה במרחך מהאירוע וכי ראה רק את חלקו. ניכר כי קלט בחושיו רק חלקים מتوز האירוע. כמו כן מסר כי חלק מהדברים עליהם העיד הם דברים שנמסרו לו מפיו של המתلون. בנסיבות אלה, עדותו של ר.ב. מהווה ראיית חיזוק לעדותו של המתلون, ואולם מובן כי עדותו של המתلون עדיפה עליו.

באשר לבנדנה היסס העד ומספר גרסאות סותרות. סבורני, כי הויל ועל פי עדותו הוא עמד במרחך משמעותי יותר מאשר מתואר במשפטה, מאחורי עצים, ולא ראה את כל האירוע הרי שבכל הנוגע לנושא הבנדנה יש להעדיף את עדות המתلون.

אשר על כן, עדותו של ר.ב. מהווה ראיית חיזוק לעדות המתلون, אך אין מקום לקבוע על בסיסה בלבד למצאים עובדיתיים.

22. **עדות העד אפרים וורקיה** - במסגרת פרשת התביעה העיד אפרים שהינו קרוב משפחה של הנאשם, כי ראה את הנאשם עם האופניים ו אמר לו שאם האופניים גנובים ישיחזר אותם. העד התקחש לדברים שמסר במשפטה גם לאחר שזכירנו רוען על ידי ב"כ המשasma (עמ' 48 ש' 22-1 לפרו), הוכץ כעד עוין ואמרתו הוגשה (ת/16).

במסגרת ת/16 מסר העדי שלושה שבועות קודם לכן ששמע שהנאשם גנב אופניים וביקש ממנו להסביר אותם. מכיר אותו מהשכונה מאז היה ילד. ראה אותו עם האופניים בשכונה כשהיה אצל אחוות. אמר לו שלא שווה לגנוב ושיחזר אותם. לא מכיר את הילד שגנבו ממנו את האופניים. כאשר החוקר מתייחס בו כי הוא התקשר ממקשרי הטלפון שלו לנאים, מבקש העד לספר את האמת, ומוסר את הדברים הבאים: "איזה חבר המקשר אליו... שלח לי תמורה בווטסאפ של אדה ושאל אותה אם אני מכיר אותו, אמרתי לו שאינו מכיר אותו...הוא אמר לי שהוא גנב אופניים ממשהו...וביקש אם אני יכול לבדוק כדי שיחזר את האופניים, התקשרתי לאדה, שאלתי אותה אם היא...הלהכת אליו לשכונה וראיתי אותו עם האופניים...הם היו גנובות כי אני שאלתי את אדה אם אלו האופניים שהוא גנב מהילד והוא אמר שכן. ואז ביקשתי ממנו שיחזר כדי שלא יסתבר ולהלכתי" (עמ' 2 ש' 44-37). בהמשך מסר כי באותו יום בא עם החבר לפגוש בנאשם.

כאשר עומת העד במהלך הדיון עם הדברים שמסר, הבהיר כי אמר אותם ולא ידע לתת סיבה כלשהי מדויק הדברים נכתבו על ידי החוקר.

במסגרת החקירה הנגדית על ידי ב"כ הנאשם מסר העד גרסה לפיה הוא נחקר בתחנת המשטרה בחשד שגנב את האופניים. לגורתו הוא פנה אל הנאשם כי ביקשו ממנו לעזרו להחזיר את האופניים, ולכן הוא התקשר לנאים, סיפר לו שנגנבו אופניים ובקש שיחזר אותם ליד שממו הם נגנבו. הנאשם מסר לו כי הוא יודע היכן האופניים וידאג שיחזרו אותם. הנאשם אמר שידבר עם האדם שמחזיק באופניים וידאג שהוא יחזיר אותם. טען רק לאחר מכן הגיע לשכונה וראה את הנאשם עם האופניים. חזר בו מהגרסה לפיה הלך לשכונה והבחן בנאשם עם אופניים שנרכאו גנובים. מסר כי הנאשם לא סיפר לו איך הגיעו אליו האופניים, ואינו יודע מי גנב את האופניים. בהמשך הגיע למקום יחד עם אדם נוסף לפגוש בנאשם. באותו מועד לפקח האדם שבא אותו את האופניים מהנאשם.

ת/16 הינה אמרת חז"ע אשר ניתנה מחוץ לבית משפט. ב כדי שתהיה קבילה עליה לעמוד בכללי הקובלות שנקבעו בסעיף 10א לפיקודת הראות [נוסח חדש] תשל"א - 1971, אשר קובע כדלקמן:

"אמרה בכתב שנותן עד מחוץ לבית המשפט תהיה קבילה קריאה בהליך פלילי אם נתקינו אלה:

(1) מתן האמרה הוקח במשפט;

(2) נו^תן האמרה הוא עד במשפט וניתנה לצדים הזדמנות לחקורו;

(3) העדות שונה, לדעת בית המשפט, מן האמרה בפרט מהותי, או העד מכחיש את תוכן האמרה או טוען כי אינו זוכר את תקנה".

הוайл ו/16 הוגשה באמצעות גובה האמרה, ובעל האמרה העיד במשפט וניתנה לצדדים הזרמוות לחקר אותן, הרי שעדמה המשימה בכללי הקובלות הנדרשים ממנה ויש לקבללה כראיה.

.24 לאחר שבחןתי את גרסתו של אפרים בתקנת המשפטה ת/16, ואת גרסתו של אפרים בעדותו בבית-המשפט, ועל-פי הוראת סעיף 10 א'(ג) לפקודת הראות [נוסח חדש], תשל"א-1971, מצאי להעדיף את הדברים שמסר בהודעתו ת/16 על פני עדותם בבית המשפט וזאת מהתשובות הבאות:

א. כבר מトー תחילת הודעה 16/ה עולה כי העד עשה כל שנייתן כדי להרחיק את הנאשם מהעברית. העד עוכב לתחנת המשטרה לצורך מסירת עדות בעניין שוד האופניים. בתחילת העדות ניסה להתחמק מלמסור פרטים על האירוע והכחיש היכרותו עם הנאשם כאשר נשאל לגביו. בת/16 מוסר העד בתגובה לשאלת האם מכיר את הנאשם: "**לא ידוע מי זה, אני מכיר אותו בשם אדה**" (עמ' 1, ש' 11') בהמשך נשאל מה הקשר שלו אליו ועונה: "**שום קשר אליו, לא חבר שלו ולא כלום. אני לא בגיל שלו, הוא ילד קטן**" (עמ' 1, ש' 13'). בהמשך מוסיף העד כי יכול להיות שיש לו את הטלפון של הנאשם (עמ' 2, ש' 34) וכאשר מתייחס בו החוקר כי הוא ידוע שהתקשר לנายนם בנוגע לאופניים, מבקש העד ל"**ספר את האמת**" (עמ' 2 ש' 37) ורק אז מספר את הדברים המופיעים בת/16.

גם כאשר מוסר העד את גרטתו במסגרת ת/16, עולה בבירור רצונו שלא לסביר את הנאשם. גם בהמשך ההודעה מבהיר אפרים את עמדתו לפיה "**אני לא רוצה לצאת פה סוג של שטינקר, אני יכולה באתי לעוזור**" (עמ' 3 ש' 87). בעדותו בבית-המשפט ברור לחלוין כי אפרים, שהוא קרוב משפחתו של הנאשם, מנסה שלא להפליל את הנאשם ולא להזיק לו בעדותו. מפרוטוקול

הדיון ניכר כי הוא אינו מעוניין לשתף פעולה ולחזור על הדברים שמסר וכל שהוא חשוב לו היה לשוב ולצין כי לא אמר שהנאים גנב את האופניים (עמ' 48, ש' 20, עמ' 50 ש' 14, ש' 28, ש' 31). כמו כן, עובר לתחילה הדיון שבו נשמעה עדותו בבית-המשפט, אפרים התרעם באזונו של הנאשם על כך שהפכו אותו לעד תביעה" (דברים שאושרו על ידי הנאשם במסגרת חקירה נגדית עמ' 75 ש' 12). לעומת זאת, ניכר כי אפרים עשה בעדותו הכל שביכולתו כדי שלא לפגוע בנתנו.

ג. העד לא ידע להסביר מדוע הדברים נרשמו מפיו באופן שנרשמו ומדוע לא תיקן את החוקר (עמ' 50 ש' 28-22). מהדברים שמסר בחקירה הנגדית לב"כ הנאשם עולה כי הוא לא פחד מהחקירה (עמ' 51 ש' 31) ולא זכר את התנהגותו של השוטר שגביה את הדברים מהם (עמ' 51-52 ש' 32-33).

ד. מעודות החוקר יורם חדד, אשר גבה את ת/16 עליה כי העדות נגבתה מאפרים כעד ולא חשוד בגין התאונה, וכי כל מה שאפרים מסר לו נרשם על ידו בהודעה. מעבר לכך לא זכר החוקר דבר. לא הובאה שום אינדיקטיה שיש בה כדי לרמז כי הדברים שנרשמו בת/16 אינם אותנטיים או נרשמו בנגדם לדברים שנאמרו על ידי אפרים.

ה. אל כל אלו יש להוסיף את העובדה שהעד סירב להגיע ולמסור את עדותו בבית המשפט שעה שהוזמן על ידי המאשימה ורק בעקבות הוצאת צו הבא והפקחת סכום של כסף, נאות העד להתייצב.

ו. העובדה שאפרים ידע בחיקורתו לומר שבאחד מגלגלי האופניים לא היה אויר (ת/16, ש' 47) מחזקת את מהימנות גרסתו בחקירה, הויל ומדובר בפרט שאומת בעדויות אחרות.

מתווך גרטטו של אפרים במשטרת עולה כי הוא ראה את הנאשם רוכב על האופניים בשכונת (ת/16, ש' 43). בכך יש כדי לחזק את העובדה שההנאים החזיקו ברשותו באופניים, ומכאן לחזק את שותפותו בbijoux העבריה. כמו כן, מתווך גרטטו של אפרים עולה כי כאשר שאל את הנאשם האם אלו האופניים שהוא גנב מהילד (המתלון), הנאשם השיב בחיווב. יובהר כי הדברים שאמר הנאשם לאפרים, שהינם לכארה עדות מפי השמעה, קבילים כראיה מכוח סעיף 11 לפקודת הראיות, אשר קובע כי "אמרתו של נאשם מותר להוכיח בעדותו של אדם ששמע אותה". הנאשם אמר את הדברים לאפרים כמסיח לפיו תומו.

במאמר מוסגר יובהר, כי אף אם היה נקבע שנפל פגם בהודעתו הנאים במשטרת (ולא נפל פגם כאמור), הרי שלא היה בכך כדי להשילר על קבילות גרטטו של אפרים.

26. אשר על כן אני קובע כי יש להעדיף את הדברים שמסר אפרים במסגרת ת/16, אשר יש בהם כדי ראשית הודהה של הנאשם בbijoux העבריה ויש בכך לחזק את עדות המתלון ורב.

ב. גרסת הנאשם - קבילות הגרסה בחקירה ועדותו בבית-המשפט

27. **שאלת הקבילות** - ב"כ הנאשם העלה טענות בדבר קבילותן ומשקלן של הודעותו הנאים שסומנו ת/7, ת/8 ות/1. במסגרת זו טען ב"כ הנאשם שנפלו פגמים באזהרת הנאשם ובמתן זכות הייעוץ וכן לתרגיל חקירה פסול. לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים בנושא הקבילות, סבורני כי יש מקום לדוחות את טענות ב"כ הנאשם ולהורות על קבלת המסמכים וזאת מהתיבות הבאות:

א. **באשר לת/7** - מסיבה שלא התבירה לא מופיעות חתימות הנאשם או החוקרת על גבי ת/7, וגם

לא על טופס הودעה על זכויות חשוד מאותו יום (ת/12). עניין זה כשלעצמם אינו תקין שכן העדר החתימה עשוי להעלות חשש כי הדברים לא נאמרו על ידי הנאשם או שהנאשם לא הבין את זכויותיו. אלא שבמקרה דין החקירה יכולה תועדה באמצעות וידאו (ת/3) ואף תומלה (ת/2). תיעוד החקירה מלמד על כך שזכויות הנאשם הובאו לו והוא הבין אותן וכן כי התאפשר לו טרם תחילת החקירה לשוחח טלפון נייד עם עורך דיןו. הדברים עולים הן מחוקר ת/7 אשר נפתח במילים: "ה.ח. הנ"ל בקש לשוחח עם עורך דיןו טרם החקירה, התקשרתי לעוז אלפסי אשר ביקש לשוחח עם החשוד בטלופון, העברתי לשוחד את מכשיר הטל"ס שלו ולקחת את החשוד לחדר אחר כדי שיוכל לשוחח איתה ביחידות. בסיום השיחה החזיר לי החשוד את הטלפון". כמו כן הדברים אף טועלים מחוקר תיעוד החקירה ת/3 שם ניתן לשמע כי הנאשם מזהר ומובהרות לו זכויותיו והנאשם מהנהן לאות הבנותו. וכן מחוקר עיון בת/2 (עמ' 2 ש' 15-23). כמו כן עולה מחוקר תיעוד כי החקירה חנქין מסבירה לנאשם כי היא כתבתה שכבר שוחח עם עורך דיןו והנאשם מאשר זאת. הדברים מופיעים אף בת/2 (עמ' 2 בשורות 23-25). הנאשם לא הכחיש בעדותו את הדברים.

מן המקבץ עולה כי הנאשם היה מודע לזכויותיו ואף הטייעץ עם עורך דיןו טרם תחילת החקירה. על אףuai החתמתה הנתבעת על גבי הודעה וטופס האזהרה מהוות פגם, הרי שלא מדובר בגורם היורד לשורשה של החקירה ובസופו של יום לא נפגעו זכויותו של הנאשם כתוצאה לכך.

באשר לת/1 ות/8 - לטענת ב"כ הנאשם העובدة שהחוקר ארנס נכנס ותשאל את הנאשם בעלפה, מבלי להזהירו מחדש, לאחר שהחקירה חנქין סימנה את חקירותה ויצאה מהחדר היא בוגדר התנהלות שאינה תקינה ובניגוד לזכויות הנאשם ומשכך יש לפסול את הריאות שהתקבלו בגיןה. לא מצאתי ממש בטענה זו. התנהלות החוקרים המתווארת הינה בוגדר תרגיל החקירה לגיטימי. בסופה של ת/7 מצינת החקירה חנქין כי החוקר גבי ארנס נכנס להמשך תשובות בעלפה (עמ' 5 ש' 122 בת/2). עיון בת/2 ובצפיה בת/3 מעלה כי מלבד חילופי החוקרים בחדר לא קרה דבר אשר היה בו כדי לגרום לנאשם לסביר שהחקירה הסתיימה. הנאשם נשאר באותו חדר חקירות כאשר הדבר היחיד שהשתנה הינו זהות החוקר. החוקר ארנס, שאל אותו שאלות שנוגעות לנושא החקירה והיה ברור לנאשם כי מדובר בחקירה, על כך ניתן אף למודד מחוקר התשובות המתמחקות שניתן. העובדה שהתנהלותו של ארנס הייתה פחות רשותית והדברים לא תועדו בכתב באותו רגע, אין בה כדי לקבוע שמדובר בחקירה חדשה. החקירה תועדה באופן חזותי וקול, ובנסיבות אלה לא היה הכרח אף בהקלחת החקירה.

עוד יש לציין כי עיון בת/2 מלמד כי אחרי שהחוקר ארנס החל להקליד את הדברים במחשב אומר לנו הנאשם: "מה עכשו? מה זה אתה רושם את כל מה שדיברנו?... כי זה לא היה החקירה" החוקר שואל את הנאשם "למה אם אני מדבר זה לא נחשב" והנאשם משיב "לא יודע" (עמ' 69 ש' 15-5). יודגש כי גם לאחר הדברים האלה ממשיך הנאשם וחזור על הדברים שמסר לארנס קודם לכן. וכן כי על עיקרי דברים אלו חזר הנאשם אף בבית המשפט בחקירה ראשית ונגדית. משכך מצאתי כי יש מקום לקבל את המסמכים ולא מצאתי כי נפל בחקירה פגם.

28. אמרות הנאשם במשטרה - במסגרת חקירתו במשטרה נחקר הנאשם ביום 16.10.18 על ידי החקירה רס"ר סופיה חנქין (ת/6). במסגרת ת/6 **הכחיש הנאשם מעורבות בעבירה ומסר כי היה בביתו**.

במהלך ת/7 נחקר הנאשם ביום 19.10.16 על ידי החקירת רס"ר סופיה חנקין (ת/7) אשר תומלהה (ת/2) וגם במהלך ת/7 **המשיך הנאשם להכחיש כל מעורבות לאירוע**.

בסופה של החקירה ת/7 נכנס החקיר גבי ארנס להמשך תישאול בעל פה (עמ' 5 ש' 122). מכאן ואילך מתועדים הדברים באמצעות ת/2 החל מעמ' 21 ות/3. בהמשך העלה החקיר ארנס את הדברים על הכתב בדוח תישאול שערך (ת/1).

מתוך הדברים שמסר הנאשם החקיר ארנס עולה כי תחילת המשיך להכחיש כל קשר לאירוע (עמ' 28, ש' 22; עמ' 33, ש' 25), אך בהמשך הנאשם **קשרו את עצמו לאירוע**, מתרך כי היה במקום ושיחק כדורגל (עמ' 37 ש' 28-28) והאירוע קרה אחרי המשחק (ש' 34). הנאשם מסר כי לא ברח (עמ' 30 ש' 5) אלא הלך ברגל (ש' 11) הצבע היכן עמד (עמ' 4, ש' 36) ושהאחר נסע עם האופניים (ש' 38). בהמשך מתרך כי היה עם הבנדנה אך לא על פניו (עמ' 41 ש' 30) וכן מסר כי ביקש לעשות סיבוב על האופניים, מבלי שידע שהם גנובים (עמ' 44, ש' 26), וכי עשה סיבוב על האופניים (עמ' 44 ש' 35). בהמשך תיאר כיצד החזיר את האופניים (עמ' 62 ש' 9 ואילך). הנאשם מזכיר את שמו של אפרים כמו שפנה אליו בגין לאופניים (בעמ' 64 ש' 20), ומתרך כי דיבר עם אפרים (עמ' 65 ש' 35). מסביר כי לאחר עשה את המעשה בכלל חובות (עמ' 67 ש' 12). הדברים אף עלולים מתוך ת/1 כמפורט לעיל.

בחקירה מיום 24.10.16 (ת/8) עת נחקר הנאשם על ידי החקירת חנקין, אישר הנאשם כי הבנדנה הייתה עליו היא הבנדנה שאיתה הוא מצולם בתמונות בפייסבוק (עמ' 4 ש' 81). בהמשך מסר "**הלאנו לשחק כדורגל ואז הוא עשה את מה שעשה בלי שידעתי**" (עמ' 4 ש' 90). לאור כל החקירה חוזר ומכחיש הנאשם את מעורבות באירוע.

29. מתוך הדברים שמסר הנאשם בחקיותיו במשפטה עולה כי תחילת הנאשם בחר להרחיק את עצמו מביצוע העבירה לחלוון, ובמהלך התישאול של ארנס, גרטסו התפתחה והוא קשר את עצמו לאירוע תוך שצמצם את מעורבותו וטען כי חלקו התחזקה רק בגיןותו במקום, שגם היא הייתה בעל כורחו שכן לא יכול היה לדעת כי בכוונתו של الآخر שהיא עמו לעשות מה שעשה. עם זאת הנאשם הודה כי בעת האירוע הוא היה לצדו של الآخر למנ ההתחלה ועד הסוף וכן אישר כי במהלך האירוע היה עם הבנדנה אשר זזהה על ידי המתلون.

30. **עדות הנאשם בבית המשפט** - במסגרת החקירה הראשית מסר הנאשם כי ביום האירוע חזר עם الآخر ממשחק כדורגל. הם התקדמו לעבר הסמטה ואז הבינו בשני נערים עם אופניים. החבר שהיה איתו "**עשה את מה שעשה, היתי מאחוריו, כאשר סיימ הלכתי אותו בחזרה**" (עמ' 64 ש' 29-28 לפניו). הנאשם לא מסר את שמו של الآخر וטען כי הוא אינו מעוניין למסור את שמו. החבר "**נתן מכח לבחו, לא יודע מי, אחד מהשננים, נתן מכח לחזה, הפיל אותו, נתן לו כפה לפנים**" (עמ' 65 ש' 8 לפניו). החבר רכב על האופניים, והוא הלך אחרי החבר. החבר לא אמר לו דבר לפני כן, לא ידע שהוא מה שהוא עומד לעשות. אם היה יודע על כך מראש היה אומר לו משחו אבל זה היה ספונטני ולכן אמר דבר. לא מתעסק עם דברים של אנשים אחרים. אישר כי היתה לו בדינה על היד. טען כי תמיד מסתובב אליה כך. נשאל מה הוציא מהיכס והשיב "**אולי את הטלפון, חז' מזה קלום... לא היה לי סיכון ולא שום דבר**" (עמ' 66 ש' 7-5). הנאשם טען כי לא דיבר עם המתלוננים, והוא זה החבר שלו ששאל לשמו ומקום מגוריו של המתלונן. סיפר כי בהמשך פנה אליו אפרים ואמר לו לחבר שלו הוא קרוב משפחה של הילד שלקחו לו את האופניים ושהילד חולה. אז הלך לחבר שלקח את האופניים, לקח אותם ממנו והלך לשכונת אפרים בא עם החבר שלו, לקחו את האופניים והלכו.

במסגרת חקירותו הנגדית טען הנאשם כי שינה את גרסתו מאחר ש"לא רציתי להיעצר ולהסתבר" (עמ' 67 ש' 26), ואולם אישר כי כבר היה עצור באותה עת. בנוסף **אישר כי שיקר** כאשר אמר במשטרתו שלא היה באותו מקום ועשה כן ממשום שלא רצה להסתבר (עמ' 68 ש' 1). הנאשם אישר כי עמד ליד החבר בזמן השוד. טען כי עמד מאחורי, במרחק קצר, ממש קרוב, בערך מטר (עמ' 69 ש' 14-2). השיב כי אינו יודע אם האח'r היה נוגע כפי שנהג לולא הוא נכח לצידו (עמ' 70 ש' 3-1). הנאשם חזר על כך שלא אכפת לו מכך אח' והוא אינו מס' עיל אף אחד. לדבריו הוא לא מנע את האירוע כי "זה היה ישר, הוא ברוח זהה" (עמ' 70 ש' 18). בהמשך אישר כי השתמש באופניים. תחיליה טען כי עשה זאת רק כדי להחזיר אותם "לקחתטי סיבוב זהה" (עמ' 70 ש' 24). ואח' כ הוסיף "יום יומיים אחריו, ישבנו עם האופניים אני והחבר אמרתי לו שיתן לי סיבוב,عشיתו סיבוב וזהו" (עמ' 70 ש' 27-28). הנאשם אישר כי הוא אכן מכיר את המתלוננים ואין לו סכום איתם. ומסר כי הוא אינו סבור שהם רצים להפליל אותו. מכחיש כי צעק לעברו של המתלון "אל תברח". מאשר כי נהג להסתובב עם הבנדנה והיה קשור אותה לעיתים על היד, על הפנים ועל הראש. עומד על כך שהבנדנה הייתה על היד. אפרים הוא קרוב משפחה רחוק. מאשר כי אפרים אמר לו לפני תחילת הדיון שהפכו אותו עד תביעה. אין לו סכום אליו ואין לאפרים אינטראס להפליל אותו. טען כי אפרים אמר את מה שאמר במשטרתו כי זה מה שהוא חשב אבל הוא לא עשה דבר. מכחיש כי אמר לאפרים שגבב את האופניים. אפרים לא ראה אותו רוכב על האופניים. טען כי לא יכול היה למנוע את העבירה.

31. **לאחר ששמעתי את עדות הנאשם בבית-המשפט, אין ביכולתי לחתם אמון בגרסהו. גרסתו מלכתחילה הייתה גרסה לא עקבית אשר השתכללה תוך כדי החקירה. הנאשם בחר תחיליה למסור גרסה שקרית המרתקה אותו לחלוtin מהירעו, ובהמשך הוא צמצם את גדר המחלוקת רק לאוthon נקודות אשר יכולות להזיק לו. הנאשם לא הצליח לשכנע באשר לנסיבות בגלל שיקר בחקירותו. ההסבר לפיו "לא רצה להסתבר או להיעצר" אינם משכנע מכך וכבר היה נתון במערכת בשלב זה. ניסיונו להרתק את עצמו לחלוtin מהירעו מלמדים דווקא על מעורבותו. בנוסף, לא הצליח הנאשם להציג על סיבה הגיונית שבגללה יטען אפרים, שהינו קרוב משפחתו ואדם אשר אינו מסוכסך עמו, כי הוא הודה בפניו שגבב את האופניים. כמו כן לא הצליח הנאשם להבהיר מדוע שדווקא הוא, אדם אשר על פי עדותו לא מתערב בדברים שקשורים באנשים אחרים ולא אכפת לו מכך אדם, יחזיר את האופניים למתלון, אם לא היה מעורב בנטילתם ממנו.**

ג. הכרעה בשאלת מעשיו של הנאשם במהלך השוד

32. סעיף 402 לחוק העונשין קובע:

"(א) הגונב דבר, ובשעת מעשה או בתכוּף לפניו או לאחריו מבצע או מאיים לבצע מעשה אלימות באדם או בנכס כדי להשיג את הדבר הנגונב או לעכבו אצלו או כדי למנוע התנוגדות לגניבת הדבר או להתגבר عليه, הרי זה שוד, ודינו של השודד - מאסר ארבע-עשרה שנים.

(ב) היה השודד מזוין בנשך או במכשיר שיש בהם כדי לסקן או לפגוע, או שהיה בחבורה, או שבשעת השוד או בתכוּף לפניו או לאחריו הוא פצע אדם, הכהו או השתמש באלימות אחרת כלפי גופו, דינו - מאסר עשרים שנים".

33. **לאחר שבחןתי את הראיות ושמעת' את העדים אני קובע כי המאשימה הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי ביום האירוע הבחינו הנאשם הנתן והآخر במתלון וברב חולפים במקומות עם האופניים. בשלב זה התקרכו הנאשם והآخر אל עבר המתלון כאשר الآخر فعل כמה תואר**

בכתב האישום, היכא את המתלון ואיים עליו. איתה העת הנאשם עמד מאחורי الآخر, בסמוך אליו, ובשלב מסוים, במהלך השוד, כרך הנאשם את הבנדנה שהיתה עימיו על פניו באופן שהסתיר את פניו חלקיית. עוד אני מקבל כי בשלב מסוים שלפניהם דבר מה מכיסו והניף אותו בתנועה מאימת. המתלון החל לברוח מהמקום והנאשם צעק לעברו שלא יברוח, אך המתלון והוא נמלטו מהמקום. בהמשך עזב הנאשם את המקום יחד עם האח� ועם האופניים.

.34. עובדות אלו נתמכות בראיות הבאות:

א. ראשית, עדותו של המתלון אשר נמצא ממנה ואשר יש לקבוע בהסתמך עליה ממצאים עובדיתיים.

ב. שנייה, עדותו של ר.ב אשר נכח באירוע, גם שזכה בו מרחוק, אישר חלק משמעותו מגרסתו של המתלון וחיזק אותה.

ג. שלישיית, ת/16 - הדברים שמסר היעד אפרים במסגרת הדעתו בתחנת המשטרה מהם עולה כי הנאשם אישר בפניו כי גנב את האופניים. גרסתו זו עדיפה על גרסתו של אפרים בבית המשפט.

ד. רביעית, התנהגותו של הנאשם עת שיתף פעולה באופן מלא בהשגת האופניים, וזאת על אף כל הצהורותיו במשטרת וביבית המשפט שהוא אינו מתערב בדברים שלא נוגעים לו ושלא אכפת לו אפילו אדם. הנאשם לא הצליח לספק הסבר מניח את הדעת באשר למעורבות זאת.

ה. חמישית, העובדה שהנאשם רכב על האופניים בשכונה, לאחר שנשדדו (כפי שעולה מהודעתו של אפרים) מחזקת את המסקנה שהיא מעורבת בשידותם.

ו. שישיית, שקרו של הנאשם בחקיותיו וניסיונו להרחק עצמו מהאירוע.

ז. בהקשר זה יודגש כי על פי הוראת סעיף 402(א) לחוק העונשין, גם מעשה איום שבוצע בתוכוף לאחר הגנבה, הינו חלק מעשה השוד, ומכאן שהנחת היד על ידי הנאשם תוך שהוא אוחז בדבר מה מהו איום שהינו חלק מביצוע עבירה השוד. זה איום שבוצע כדי להשיג את הדבר הנגנבו וכי למנוע התנגדות.

ד. הכרעה בשאלת האם מעשי של הנאשם בעליים כדי ביצוע בצוותא

.35. סעיף 29 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"(א) מבצע עבירה - לרבות מבצעה בצוותא או באמצעות אחר.

(ב) המשתתפים במבצע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר."

.36. מתוך דברי החוק עולה כי אחראיות נאשם כמבצע בצוותא אינה מצריכה ביצוע של כל רכיבי ההתנהגות הפלילית הנדרשת להרשעה בעבירה שיוסה לו (ראו בהקשר זה בין היתר, דנ"פ 1294/96 **מושולם נ' מדינת ישראל** (29.6.98)). אמנם, יש מקום לסבירה כי בנסיבות המקירה הייתה השותפות בין הנאשם לאחר "שותפות ספונטנית", ואולם גם שותפות ספונטנית היא שותפות, אשר הופכת את העבריים למבצעים-בצוותא (בהקשר זה ראו ע"פ 259/97 **סובחי נ' מדינת ישראל** (28.4.98))).

.37. הנאשם היה במקום המעשה, טענו כי לא עשה דבר לאורך כל האירוע נדחתה לאחר שנקבע כי אני נאשם הסתר את פניו במהלך האירוע באמצעות בנדנה, הניף דבר מה לעברו של המתלון וצעק

לעברו שלא יברח. מעשים אלה של הנאשם, אשר היו במהלך ביצוע העבירה, ולא לאחר השלמהה, היו חלק ממעשה ביצועה ותרמו באופן משמעותי לביצועה, תוך הפחחת המתלוון, ובאופן שגרם לו, בצוותא עם מעשי האלימות של الآخر, לנטרש את אופניו ולבורוח מהמקום. הנאשם היה מודע לביצוע העבירה, והיה מודע לחלקו ביצועו, והעובדה שבמהלך האירוע עטה את הבנדנה על פניו מעידה כי אף "בזמן אמת" ראה את עצמו כשותף מלא לביצוע העבירה. גם התנהגות הנאשם לאחר ביצוע העבירה, בעובדה שרכב על האופניים בשכונה מספר ימים לאחר ביצוע העבירה, תומכת במסקנה שה הנאשם וחברו, الآخر, ראו את הנאשם כמו שהוא שותף לעבירה, ומכך נהנה מפירותיה. כך גם העובדה שנ הנאשם פעל להשבת האופניים למתלוון, לאחר שנתקבש לעשות כן על-ידי אפרים, תומכת במסקנה שה הנאשם ראה את עצמו כמו "שרשך" את השליטה עליהם. שוכנעתי כי הנאשם לא פאסיבי לחילופין במהלך ביצוע העבירה, ונוכחותו במקום לא הייתה תמיימה, אלא הוא השתתף באופן פעיל ביצועה. זאת בנוסף לכך שנוכחותו במקום היה בה כדי לחזק את השני של الآخر, אשר ביצע את עיקר המעשים.

.38

הצטרפות הנאשם אל الآخر, אפילו אם היא ספונטנית ולא תכנון מוקדם, כאשר לכל אחד מהם יש חלק, קטן ככל שהיא, וכאשר הנאשם אינו מונע את ההתנהגות האחר אלא משותף עימיו פעולה, די בה כדי לקבוע שהוא בוצע בצוותא מצדיו של הנאשם (ראו ע"פ 807/99 **מדינת ישראל נ' עזיזיאן** (8.12.99)). מודיעתו של הנאשם למעשו, אפילו שלא היה חלק מתכנון מוקדם של המעשה, עשוה אותו למבצע בצוותא של העבירה (ראו ע"פ 4693/01 **מדינת ישראל נ' בביבאי** (24.7.02)).

בקשר זה יפים דברי כב' השופט א' ריבלין בדיון פ' 1673/11 **בסטיקאר נ' מדינת ישראל** (11.11.24):

"תכנון מראש מקל על הוכחת היסוד הנפשי של כל השותפים ואת עצם השותפות, שכן הוא מורה על מודיעות והסכמה של כל שותף למשעי שותפיו; ואולם, ודאי הוא שהפסקה לא דרצה תכנון מראש בתנאי מוקדים להחלט דין הביצוע בצוותא שהרי אין לכך בסיס בחוק. הפסקה הכירה במקרים כגון: הצטרפות משותפת לקטטה פתאומית, כ"שותפות ספונטנית", אך לא מדובר בקטגוריה משפטית עצמאית, כי אם בישום של כללי היסוד הנפשי של מבצעים בצוותא ... פעמים ניתן לכל המבצעים בצוותא את היסוד הנפשי הנדרש ופעמים לא; הדבר תלוי כמובן בנסיבות הראיות הקיימות בכל מקרה ומרקחה".

.39

גם שחלקו של הנאשם במהלך היה קטן מחלוקת של الآخر, עדין חילקו היה משמעותית לביצוע העבירה, כך שחלקו חורג מחלוקת של "משמעות" בלבד. הנאשם והאחר מילאו כל אחד תפקיד בפעולת העבירה, וה הנאשם היה חלק מן "המעגל הפנימי" של ביצוע העבירה, והייתה לו שליטה מלאה על המשך ביצוע העבירה או הפסקתה וחלקו היה חיוני להגשת העבירה (ע"פ 2796/95 **פלונים נ' מדינת ישראל**, פ"ד נא(3) 388 (1997)). מעשו של הנאשם עולם כדי השתתפות בפעולת העבירה והוא היה בעל שליטה על המשך ביצועה. הנאשם לא היה שותף עקיף ומשני בלבד (ראו גם פרופ' יורם רבינ' וד"ר יניב ואקי, **דיני עונשין** כרך א' עמ' 644-642 (מהדורה שלישיית, 2014)).

.40

המעשים המתוארים לעיל מביאים למסקנה לפיה הנאשם היה שותף למשעו של الآخر בעבירת השוד בצוותא. גם שחלקו של הנאשם היה קטן יותר והוא היה רוב הזמן פסיבי, העובדה שה הנאשם נכח במהלך השוד לצדו של الآخر כשהוא מודע למשעו של الآخر ואף משתמש לו כ"רוח גביה", מסתיר את פניו, מניף חפץ בתנועת איום כלפי המתלוון, צועק לעברו ועזוב עם الآخر את המקום יחד עם האופניים הגנובים, מלמדת על השותפות ביניהם.

.41 אני מרשיע את הנאשם בעבירות שוד בצוותא חדא בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) ביחס עם סעיף 29 לחוק.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ז, 06 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים